

Reseberättelse AAES Los Angeles 6–9 april 2019

Jag och Olov Norlén, min huvudhandledare till mitt doktorandarbete, lämnade Arlanda runt lunchtid på lördagen. Under flygresan varvade vi film med att jag fick öva på min muntliga posterpresentation för Olov, så tiden gick fort. Vi landade lördag eftermiddag lokal tid i Los Angeles och efter en lite omständlig ankomstprocess på flygplatsen mötte vi upp Josefine Kjaer som redan var på plats. Efter att ha installerat oss på boendet tog vi oss vidare till Young Surgeon's Social men det blev en kort visit och en tidig kväll efter en lång resa.

Söndag morgon var vi på plats tidigt för registrering och för att hänga postern på plats. Halv nio var det dags för postervandring och bedömning. Lite nervöst men roligt! Jag hade en kort muntlig presentation av vår poster med titeln: *"Permanent hypoparathyroidism after total thyroidectomy for benign thyroid disease in a population-based cohort-study in Sweden 2005–2015"*. Det kom en del frågor från både juryn och deltagare. Kul att arbetet väcker diskussion och vi fick med oss bra feedback som vi kan arbeta vidare med. Efter posterpresentationen var det dags för öppningsföreläsning och välkomnande. Därefter följde en föreläsning av Dr Selwyn Vickers, pankreaskirurg och dekanus på Alabama School of Medicine, om betydelsen av relationer och resilience för framgång i arbetet och livet. Jag har inte hittat något bra svenskt ord för resilience men tolkade det som förmågan att kunna återhämta sig trots motgång eller svårighet. Det var en givande timme med en del tankar att ta med sig hem. Dessutom spännande att få ta del av hans liv och erfarenheter! Under eftermiddagen var det vetenskapliga presentationer och dagen avslutades med föreläsning av AAES ordförande Herb Chen.

Under måndagen var det många fina vetenskapliga presentationer. Förutom att det är intressant att lyssna på det vetenskapliga är det lärorikt att se andra presentera. För mig som doktorand med, än så länge, begränsad efterenhet av kongresser och vetenskapliga presentationer är det nyttigt att se andra presentera. Jag lär mig när, var och hur, vad som funkar och inte funkar. Och att det finns en del standardfraser som är bra att kunna! Ibland var det svårt att hänga med i det vetenskapliga på engelska men det är ju också en del i att lära sig. Många vetenskapliga presentationer under måndagen handlade om papillär thyroideacancer och papillära microcarcinom. Eftersom mitt doktorandarbete handlar om permanent hypoparathyroidism efter total thyroidektomi var det intressant att lyssna på Kristina Nicholson från Pittsburgh som presenterade ett arbete om kostnadseffektivitet vid olika behandlingsstrategier för hypokalcemi efter total thyroidektomi. I deras arbete var det mest kostnadseffektiva att rutinmässigt ge alla kalkbehandling efter total thyroidektomi jmf med att regelbunden provtagning och provtagning enbart vid symtom. Skillnaden mellan första och andra alternativet var dock ganska liten och långtidsuppföljning saknades.

Innan lunch var det en paneldiskussion om mångfald inom endokrinkirurgin. I panelen satt representanter från flera minoritetsföreningar inom endokrinkirurgin i USA. Alla hade en kort presentation sedan följde frågor från auditoriet. Det gav perspektiv och inblick i skillnader och likheter mellan USA och Sverige. Efter lunch fortsatta de vetenskapliga presentationerna. Ett av arbeterna som presenterades handlade om kirurgiska färdigheter och beslutsfattande vid laparoskopisk adrenalektomi och vad som utmärker en skicklig kirurg. Presentationen hölls av Amin Madani från Columbia, som senare fick pris för bästa muntliga presentation.

Måndag kväll var det galamiddag. Vi delade bord med flera amerikanska endokrinkirurger och jag satt bredvid en amerikanska som gjorde sin ST inom allmänkirurgi på ett sjukhus i Chicago. Hon var precis som jag snart klar med ST:en och vi pratade en del om skillnaderna sjukvårdssystemen och utbildningen. Kul att höra! Det finns förstås stora skillnader (inte minst i arbetade timmar/vecka!) men många upplevelser är gemensamma.

Tisdag morgon var det fallpresentationer. Spännande fall och en av höjdpunkterna under kongressen! Bland annat presenterades fall om granolumatös silikoninducerad hepatit, graviditetsinducerad Cushings syndrom och isolerad familjär hyperparathyroidism. Därefter följde de sista vetenskapliga presentationerna. Det var extra roligt att lyssna på Anders Bergenfelz som presenterade deras arbete om morbiditet hos patienter med permanent hypoparathyroidism efter total thyroidektomi.

Då kongressen var avslutad hade vi några lediga timmar innan det var dags att bege oss till flygplatsen, så då passade vi på att besöka stranden i Santa Monica och försöka oss på att surfa. Det visade sig att vi var mycket bättre kongressdeltagare än surfare. Men trots kallsupar och ofrivilliga volter det blev en kul avslutning på en rolig och lärorik resa! Stort tack för stipendiet som bidrog till att jag fick möjlighet att åka iväg! Jag har fått med mig nya lärdomar, insikter och erfarenheter. Det här är världens bästa morot för att fortsätta jobba med forskningen och lära mig mer endokrinkirurgi.

Med vänlig hälsning
Matilda Annebäck